

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izmislj nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vsa leta 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld. za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na jedom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnništvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“.

Upravnistvu naj se blagovoliijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Slovinci!

Letos praznujejo vsi slovanski rodovi tisočletnico slovanskega blagovestnika sv. Metoda. Pred tisoč leti spoznala sta sv. brata Ciril in Metod, da se le z materinim jezikom dá ucepiti v srca živa ljubezen do Boga; le z materinim jezikom bistrili um in krepiti narodna zavest. Tisoč let dolgo slišali so Slovenci z javnega mesta samo še v cerkvi govoriti v slovenskem jeziku, tako da jim je mogoče bilo ohraniti ta jezik s svojo vero vred od roda do roda.

A tudi Slovenstvu je napočila zarja bolj-
ših dni.

V naši dobi širi se omika v vse narodne kroge. Šolstvo izrekoma pa je tisti vir, iz katerega zajemajo ljudstva občno izobraženje ter versko in narodno prepričanje, ako je osnovano na jedino pravem temelji materinega jezika. Kdor ljudstvu zabranjuje njegov jezik v šole ter mu usiljuje tujo besedo, duši v njem s kruto roko najblažje čute do naroda in domovine. In žali Bog! ustanovilo se je mej nami nemško društvo, katero pod krinko, da hoče otrokom svojega naroda preskrbeti pouk v materinem jeziku, ustanovlja šole po naših slovenskih krajih ter vabi va-nje slovenske otroke, da jim cepi s tujim jezikom že v mlada srca mržnjo do lastnega naroda.

Nasproti takemu, za nas Slovence pogubnemu delovanju čutili so vsi rodoljubi, da ne smemo križem rok držati in mirno gledati, kako se naša deca potujčuje, izneverja svojemu narodu in odgoja v mislih in nazorih katoličanstvu nasprotnega nemško-židovskega liberalizma. Vsled splošne želje je podpisani ustanovni odbor sklenil ustanoviti

Družbo sv. Cirila in Metoda

za vse slovenske pokrajine ter predložil pravila vis. c. kr. notranjemu ministerstvu, katero jih je potrdilo.

Družbino delovanje prične se s tem, da se precej napravijo po pooblaščenih, ki jih

postavi ustanovni odbor, podružnice, kolikor je za zdaj mogoče. Te bodo volile zastopnike za veliko družbino skupščino, katera izvoli pravično družbino vodstvo.

Na delo torej, dragi Slovenci, za ohranitev svojega naroda in svojega jezika! Ne dajmo se motiti, če nam očitajo naši neprijatelji, da nas je malo in da se s slovenskim jezikom nikamor ne pride. Samo v Avstriji nas je sedemnajst milijonov Slovanov, da ne štejemo onih osemdeset milijonov, kateri živé onostran naših mej. Kdor pa zna korenito slovenski jezik, on se lahko, rekli bi igraje, navadi drugih slovanskih jezikov. Mnogo naših ljudi našlo je že svojo srečo v trojedni kraljevini, zlasti pa je v Bosno in Hercegovino, priklopljeni zdaj naši Avstriji, odprta pot v prvi vrsti našim rojakom. Ne na Laškem, ne na Nemškem, kjer še domačinu prostora pomanjkuje, marveč v slovanskih pokrajinah avstrijskih bodo iskali zasluzka in kruha tisti Slovenci, za katere v domovini ne bi posla bilo. A prvi pomoček v to jim je slovenski jezik.

Čuvajmo torej svojo sv. vero in ž njo svoj jezik kot najimenitnejšo dedino svojih očetov, kot sredstvo prave narodne omike, kot ključ boljše bodočnosti, in ne oddajajmo teh svojih svetinj, kakor Ezav svojega prvenstva, za skledico tujčeve leče. — S tem namenom na delo!

Nebeška patrona pa, katera si je družba izbrala, sv. brata Ciril in Metod, ki sta sv. vero razširjajoč prva za slovenski jezik borila se in trpela, bodita naša pomočnika in izprosita našemu delu in prizadevanju Božjega blagoslova!

V Ljubljani, 20. septembra 1885.

Ustanovni odbor
družbe sv. Cirila in Metoda.

Dogodki na Bolgarskem.

Mirovna pogodba San-Stefanska, po kateri bi imela biti Bolgarija že velika država, ki bi mejila na dve morji, na veliki Dunav, ki bi pretakana bila

od dveh velicij vodá, Marice in Vardara in ki bi obsegala okolu 3000 kvadratnih milj ter prebivalcev okolu šest milijonov, morala se je umakniti Berolinskemu dogovoru, spletenčenemu od nasprotnikov slovanstva. Ali ostal je program bolgarskega naroda! Diplomacija je na kongresu Berolinskem razcepila narod bolgarski; namestu da bi mu bila dala jedinstvo države, oddelila mu je kneževino bolgarsko in poleg nje ustvarila še državno-pravni in mejnarodni nestvor, ki se zove Vzhodnja Rumelija. Okolnosti so kazale bolgarskemu narodu in pokroviteljstvu njegovemu, udati se takim osnovam. Toda program bolgarskega naroda, ki je izražen v San-Stefanskem dogovoru in se kratko glasi: zjedinenje vseh Bolgarov, ta je ostal živ ne le v kneževini, nego tudi v Vzhodnji Rumeliji in ohranjene so mu ostale simpatije v tistih krogih, ki so že bili pokazali voljo in moč, uveljaviti ta program in dati mu poln izraz v zemljevidu balkanskega polotoka. In ni bilo dvojbe, da se ta program tudi kdaj uresniči. Naj se mu je tudi upirala Evropa, trdilo se je lahko, da bode njega uresničenje baš tako malo ubranila, kakor ni ubranila zjedinenja Italije, Nemčije, povečanja Srbije in Črne Gore, ustanovljenja nadbalkanske Bolgarije in tako dalje.

Vender se pa ni nihče nadejal, da se tako kmalu utegnejo izpolniti iskrene narodne želje sleharnega Bolgara. Že danes namreč, ako ne motijo nas vsa znamenja, lahko pozdravljamo dogodke, s katerimi se je zasnula ponovljena jugoslovanska država, zjedinjena Bolgarija. Volja bolgarskega naroda v tem oziru predočila se je zadnjo soboto svetu v konkretni, prejasni podobi. Bolgari v Vzhodnji Rumeliji odslovili so svojo sedanjo vladu z guvernerjem Krstovićem vred, in po vseh večjih mestih pokrajine se je ob isti uri razglasilo, da je upravo prevzel začasen odbor. Naznanilo se je to Bolgarom v kneževini in povabil se knez, da vzame tudi Bolgare v Vzhodnji Rumeliji pod svojo vladu. Ta klic našel je gorečo željo in trdno voljo za zjedinenje bolgarsko. Knez je takoj postaviti dal vojsko na nogo, a sam je takoj odpotoval v glavno mesto Rumelije. In ravnokar poroča senam, da je knez v posebni proklamaciji razglasil s o

LISTEK.

Kandidat nesmrtnosti.

(Humoristiški roman. — Česki spisal Svatopluk Čech.)

VI.

(Dalje.)

Brez pomisleka ustopi v hišo. Po nekaj korakih na temnem hodniku zapazi na nekih dverih vizitko (ostavko) z napisom: „Filip Brzobohaty.“ Lahno potrka in čuvši glasni „Slobodno!“ ustopi. To bila je izvestno delalnica Brzobohatega. Ta vzdigne se izza velike pisalne mize, na koji leži razun mogočne kupčijske knjige kopa nevezanih knjig, katerih raznobojne, z mnogimi očividnimi podobami okrašene plati so delale jako pestro in živo zmes.

„Ah, dobro došli!“ zakliče gospod Brzobohaty, vzpoznavši Koudelo in poda mu prijazno roko. Ste — kakor vidim na uri — jako redni in to me iznenadja tolikanj prijetneje, ker večina mladih spisovateljev prezira to krasno lastnost. Usedite se, gospod Koudela, usedite se!“

Vojteh se usede skromno na trščeni stol poleg mize in položi klobuk na kolena, pritiskaje pri

tem brez gotovega vzroka tesnobno na mehko njegovo štulo.

Brzobohaty odloži popir, pokrit z množtvom števil, in nadaljuje: „No, prestopiva brez okoliščin k jedru stvarnemu. Naznačil sem vam že včeraj v glavnih potezah način, kako bi mogel podpirati vašo nadarjenost in zraven prisposodobiti svojim načelom, nameravam v prospeh naše svete reči in tako dalje. Povedal sem vam posebno dohodke, ki bi je vam mogel ponuditi: malo mesečno plačo, stan — Ah stan, ta stan. Ta vam bode za res ugajal. Nedostaje mu seveda sedaj še glavni povab: flora v vrtu in zelene trte. Hočete li, pokažem vam precej vaše bodoče bivališče.“

Vojteh vzdigne se v dokaz soglasa in Brzobohaty odide po ključ v bližnjo sobo.

V tem času ogleda si naš junak slike, s kojimi so bile stene kabineta prenapolnene v popolnem pomenu besede.

Te slike prepričajo z nova Vojteha, da je Brzobohaty izvestno entuzijasten častilec umetnosti. Kak zaklad krasote je bil tu nakopičen, podoba zraven podobe, gotovo od slavnih mojstrov! Vojteh občuduje umetnalno njih vrednost. Posebno ga je omamila na prvi pogled neka fci Indije s svojo obilno dražestjo, gledajoča najivno kakor volna lahno,

prozorno tvarino; to bil je res jeden najnežnejših drugov muselinov, koje zove pesniški Hindu „tekočo vodo“ in „večno roso.“

Sedaj se vrne srečni lastnik vseh teh stvari s ključem in poželi, da mu Vojteh sledi. Gresta nekoliko korakov po hodniku, kjer srečata delavno gospo Brzobohatega, zavijeta v stran po tesnem hodničku, stopita nekaj stopinj na vzdol, na prostor, kjer je kraljevala popolna tema, kjer je ključ sprevednikov precej našel primerno ključavnico v ozkih, nizkih dverih. Z upogneno glavo ustopi Vojteh v izbo, ki ga je v prvem hipu sanjarske njegove nade očarala ravno s to mero, kakor ga je bil prej od zunaj milo iznenadil okrogli, črni prizidek. Bila je ozka in nizka sobica, po večem do tal uglobena, tako da se je jedino njeno okno odpiralo na so-sedni vrt pri tleh. Skozi to okno ukrala se je svetloba tako bojazljivo, da je več del sobice napolnival globoki mrak. To bil je res brlog.

„No, kako vam ugaja senčnato to pribežišče, ki sem je posvetil za hram Muzam?“ vpraša gospod Brzobohaty. Verujte mi, v vsi hiši in morda na vsem svetu ne najdete ugodnejšega mesta.

Tukaj kraljuje posvetna tihoća kakor v samostanu. Nobena prozajiške prikazni ulic ali dvora ne bodo raztresale vaših mislij. In razun tega šepta

za kneza severne in južne Bolgarije. Z neopisno navdušenostjo zbira se narod bolgarski pod narodno svojo zastavo, radovoljen braniti Bolgarstvo Vzhodnje Rumelije s krvjo svojo in imetkom svojim. Ali tedaj si moremo misliti sijajnejšo izjavo naroda in kneza bolgarskega, da se je približal dan zedinjenja, dan Velike Bolgarije?

To je sedaj „fait accompli“, ki je iznenada, nepričakovano udarila v diplomatski svet, in prvo vprašanje, ki se vsem po tem uriva, je to, kaj-li k temu porekó državniki evropski? Seveda odgovor je v prvi vrsti važen za Turčijo, v katere oblast neposredno segajo bolgarski dogodki in katera sedaj zgubiti utegne tisto „varno zslombo“, ki jej jo je preskrbeti hotel lord Beaconsfield z Vzhodno Rumelijo. Toda „bolni mož“ ne bode mogel sam kaj posebnega ukreniti proti preteči opasnosti, in že ga vidimo, da ozira se v daljo, od koder bi mogla priti pomoč. V dalji pa stopijo države, ki so pristale k dogovoru Berolinskemu, kateri pa je sedaj po zadnjih dogodkih faktično razrušen. Kako stališče da vzemo dotične velevalsti nasproti tem najnovejšim dogodkom, od tega zavisni bodo vspehi bratskega nam naroda. To ni še jasno, gotovo pa je to, da so se izza Berolinskega kongresa diplomatske razmere bistveno in tako premenile, da utegnejo biti ugodna podstava rešitvi konkretnega bolgarskega vprašanja. Dovršilo se je zadnji čas trdno prijateljstvo in skupno politikovanje države avstrijske, ruske in nemške. Zlasti balkanski polotok, ki se je zmatral za neusahljiv vir animoznosti mej Avstrijo in Rusijo, hoče se izza sestanka Kromeriškega kazati torišče za mirna sporazumljenja mej obema državama. In ako s tem jedrom mejnarodne politike evropske primerjamo odnošaje, ki jih Bolgarija in njena vlada goji do državnikov ruskih, potem je skoro jasno, da pričeta akcija vlade Bolgarske ne bode trocarske politike klicala na odpor, nego da imela bode krepko podporo baš od te strani. V to mnenje pritrujujejo tudi majhni dogodki koj po sestanku Kromeriškem. Koj na to je namreč ruski vnanji minister Giers odšel v Franzensbad na Česko ter tukaj obiskal rumunskega in srbskega poslanika. Nekega dne pa se za njim nenadoma pripelje bolgarski knez Aleksander. Pogovor mej knezom in Giersom trajal je celih šest ur. Komentar k temu pogovoru pisali so ruski listi ter trdili, da se Rusija zaradi sporazumljenja z Avstrijo ne misli odreči zgodovinski svoji nalogi na Balkanskem poluotoku. I mi si ne moremo še misliti, da bi Rusija odrekla bila svoje varstvo bolgarskemu narodu, ki ga je sama oprostila, a da bi vlada bolgarska upala si tako daleč brez zagotovljene ruske podpore ali celo proti volji svojih osvoboditeljev. In ker je nadalje vzajemnost vnanje politike mej Rusijo na jedni strani, in mej Avstrijo ter Nemčijo na drugi strani bila zadnja leta in še pred kratkim tako slovesno izrečena, zato je ni skoro dvojbe, da Avstrija in Nemčija vsaj neutralni ostaneta nasproti hvalevrednemu in opravičenemu teženju Bolgarov. Kakor hitro pa je osigurano to, ni se tudi od drugih strani bati kaj takega, kar bi Bolgarom zedinjenje preprečilo moglo.

Ali pozabiti ne smemo, da imamo opraviti z iskro sredi gradiva, ki se rado vname in razplopola na vse kraja. Javaljne bodo možno bolgarsko gi-

iz teh tihih sten kos romantske minolosti. Služile so pred leti, kakor vsa ta hiša, samostanskim načelom in tukaj, v tej sobici, bila je nekaka ječa, v koji so se lahkomišelní novinci kaznovali v svojih prestopkih.“

Te besede povznesle so Vojteha najedenkrat na stališče, od kojega se je pomiril s tesno sivo sobico. Domišljija njegova oživila je v hipu v tistem kraju podobe blelih mladih obrazov pod rjavo kapuco, prizore molitev in eksorcizmov, temno poezijo mništva. Da, ta celica s svojim romantičnim mrakom godila je mnogo boljše za stanovanje poeta, nego kaka navadna svitla sobana za svobodno gospodo za deset zlatov mesečnine. Ko se oči navedijo na v tem prostoru kraljujoči polusvit, vidi se v njem popolnó dobro. Ogledati ni bilo mnogo. Miza, stol, postelja.

„V tej sobi ste od danes neomejem gospod,“ nadaljuje Brzobohaty. „Naselite se lahko precej v nji. Kje imate svoje reči?“

Nimam ničesar razun te obleke in svojih rokopisov,“ odgovori Vojteh zardevši. „Vse drugo pustil sem na stričevem domu.“

„Nič ne dé. Nosite vse svoje imetje s soboj, kakor pravi filozof. Sicer pa, mislim, imate tukaj

banje omejití in rešiti, ne da bi to uplivalo na sosedo, na neodrešene Bolgare v Makedoniji, na druge turške podložnike, ter zlasti tudi na srbske razmere, na antipatije, ki jih je žalibog polno mej Srbi in Bolgari. Ako se vzprožena stvar hitro in kolikor mogoče mirno ne reši, vzrase nam zopet vprašanje glede Carigrada, pride nam zopet cela vrsta orientalskih vprašanj, katerim se odgovor prenaša že stoletje do stoletja. Bodi pa temu tako ali tako, mi želimo, da bi nas bolgarski sedanji koraki kolikor toliko približali tistemu času, da bi na jugu in vzhodu, bil gospodar Slovan, in v to ime spremljajo tako odločno pričeto bolgarsko politiko naše najtoplejše bratovske želje!

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 21. septembra.

Jutri se snide nov državni zbor. Desničarji in levičarji imeli bodo danes na Dunaji posvetovanja o organizaciji strank. Desnica bode najbrž ravno tako organizovana, kakor je bila do sedaj, levica pa dobi novo ime. Že v soboto se je odbor petindvajseterih posvetoval, kako bi se organizovala desnica. Na predlog Plenera je sklenil, da se bode imenovala „nemški avstrijski klub“. Weitlof je predlagal, da bi se imenovala samo „nemški klub“. Končno ima to stvar odločiti današnji shod levičarjev.

Vnanje države.

Ruska vlada je podaljšala izjemno stanje za Peterburg za jedno leto. — Zdravje ministra notranjega se hitro boljša in se upa, da bode kmalu zopet prevzel sam vodstvo ministerstva. Kakor se govori, dobilo je pravosodno ministerstvo ukaz, da se pospešuje uvedenje ruskega pravosodnega reda v pribaltijskih provincijah. Sklenili so tudi preustrojiti policijo v teh pokrajinah po ruskem vzgledu. Povišal se bode upliv gubernatorjev, pomanjšal pa upliv nemških vitezov. Na vseučiliščih v Drptu se bode uvelo deloma rusko predavanje.

Španski vojni minister izrekel je že večkrat svojo nezadovoljnost proti generalu Salamanci da ta nikakor neče zopet vzeti reda Rudečega orla, katerega je nazaj poslal. Ta pa vedno ostane trdovraten. Vlada bi ga bila že odstavila, pa se boji, da ne bi se vojska potegnila zanj. Več častnikov, kateri so kazali javno svoje sovraštvo proti Nemčiji in hujskali narod, je vlada prestavila iz Madrida v oddaljene kraje. — Nek italijansk list je trdil, da Španija neče nikogar družega vsprejeti za razsodnika kakor papeža, tega pa protestantovski nemški cesar ne mara. Na to odgovarja oficijozna „Kölnische Zeitung“, da Nemčija preveč zaupa v nepristranost pepeževa, da ne bi ga vsprejela za razsodnika.

Na Francoskem je volilno gibanje jako živahno. Tudi do izgrediv je že prišlo. Tekla je že kri. Pri volilskem shodu konservativcev v Parizu so se sprli prvrženci raznih frakcij in se stekli. Bilo je nekoliko ranjenih. Pokazalo se je, da sloga mej raznimi frakcijami monarhistov, ki se je sklenila poslednji čas, ni posebno trdna.

Belgijski zbornici otvorili se bosta 10 prihodnjega meseca brez prestolnega govora.

Danjski državni zbor sklical se je na 5. dan decembra. Novo zasedanje državnega zbora bode tesko kaj vspešneje. Večina bode prišla z vlado navskriž, pa se bode zborovanje zaključilo.

Egiptovski princ Hassan paša bode imenovan poveljnikom čet v Zgornjem Egiptu in v Sudanu.

vse, kar bode potrebovali za prvi trenotek. Spisal sem že inventar in hočete li, prejmete lahko sedaj precej vse, kar v tej sobi leži in stoji, kar je z žrebjem pribito ali v zid udelano, kakor pravijo pravniki,“ pravi z usmehom Brzobohaty in izvleče iz žepa papir, s kojega je prečital ta-le seznam predmetov:

„Jedna postelja iz mehkega lesa, nebarvana, z desetimi prožili.“

„Jedna slamnica s svežo slamo, z jedno odejo, jedna povrhnja pernica in dve blazini s progastimi lisami.“

„Jedna miza iz mehkega lesa nepobarvana, z miznico.“

„Jeden stol tudi iz mehkega lesa in nepobarvan.“

„Jeden obešak za obleko.“

„Jedno umivalo z vrčem za vodo.“

„Jedna krtača za obleko.“

„Jedna krtača za zobe.“

„Jeden glavnik.“

„Jedno malo zrcalo, okrogla škatla z zaporom.“

„Ostale stvari so tukaj v miznici,“ pridene Brzobohaty.

„Tako! Ljubim pred vsem red. Sprejmiti ta inventar in volite ga v vsakem slučaju ohraniti.

Francoski vojni minister dobil je od admirala Miota iz Tamatave na Madagaskaru brzojavko, da je 10. t. m. izvel neko rekognoskovanje, da poizve, kake so pozicije Hovasov pri Tarafatu. Pri tem je pa prišlo do boja, pri katerem je bilo na francoske strani 4 častniki in 33 mož mrtvih in ranjenih.

Dopisi.

Iz Slovenske Bistrice 18. sept. [Izv. dop.] (Afëra Pascolo-va.) Ako bi bili slavni Slovensko-bistriški „kulturträgerji“ molčali o tem, kar je dne 4. t. m. „Tagespost“ objavila, in kar je „Südst. Post“ dne 5. t. m. iz „Slov. Naroda“ posnela, namreč, kako je bil dne 24. p. m. prof. Pascolo na državni cesti v Slovenski Bistrici domov grede tolovajsko napaden in ranjen, in ako bi ne bila dne 10. t. m. „Tagespost“ o tej stvari prinesla zlovoljno zavitega dopisa iz Slov. Bistrice, molčal bi tudi jaz o tem. Ali ker je „Tagespost“ poročala, da prof. Pascolo ni bil napaden zavoljo svojega političnega prepričanja, ampak da se je to dogodilo le vsled vina in zastran neke ženske, to me sili, slavnemu občinstvu bolj obširno in natančno pojasniti ves rečeni dogodek. Potem bode sodba lahka, zakaj so dotični mestni hlapci, po noči oboroženi z bikovci in palicami napadli prof. Pascola.

Gospod Dominik Pascolo, sedaj profesor v mestu Ufa na Ruskem ima blizu Slov. Bistrice posestvo, kjer še živi njegova že blizu 70 let stara mati in sestre. Vsako leto o počitnicah je prišel obiskat svoje sorodnike, tako tudi letošnje leto. Stanoval pa je letos večinoma v Slov. Bistrici pri svojem svaku, krčmarji in neustrašenemu narodnjaku. Rad je občeval z narodnjaki, a ogibal se je posebno letos, kolikor mogoče družbe naših „kulturträgerjev“, kar se je onim, ki v Slov. Bistrici zvo- nec nosijo, najbolj pod nos kadilo.

Dne 24. m. m. sešel se je prof. Pascolo v gostilni g. Adelstajna z narodnjaki, da bi od njih slovo vzel, ker je imel drugi dan odpotovati na Rusko. Prilika ta je nanesla, da se je pri prijateljih zamudil do 12. ure po noči.

Ko pa se poslovi ter odide po cesti kakih pet minut daleč od Adelstajna, začuje in vidi ob cesti žensko jokajočo. Misleč, da se jej je kaj zgodilo, stopi bliže ter jo vpraša, kaj jej je. A tedaj skoči nadenj nepoznan človek ter ga udari po glavi, češ, koga kaj to briga. In ko se mu Pascoli v bran postavi, priskočijo še drugi poprej skriti mestni hlapci, ter ga prav po tolovajsko začno tepsti in topli so ga, dokler ni prispel mož Marčič in našel, da šestero njih na profesorji kleči in ga tolče z bikovci po glavi. Vsa sreča je tedaj bila, da je prišel na pomoč Marčič, ki je takoj tudi prijel jednega hlapca. Kaj sta torej tu imela opraviti vino in ženska? Čuditi se pa moramo, da tisti od Marčiča prijati hlapec ni bil od Slovenjebistriškega policaja zaprt, potem pa tudi, da je zdravnik Janah konstatoval rano za „leichte Verletzung“, v Gradci je pa bilo spoznano, da je prof. P. bil „težko ranjen“. Že to kaže, da je bila reč nasnovana, ker so se nekateri, kojih imena naj bodo še skrita, ustili, kakor na pr.: „Jetzt haben sie doch einmal den windischen Professor ordentlich durchgehaut; erschlagen hätten sie ihn sollen,“ itd. Vse to, ako-

Kadar bi razun teh reči in nadarjenosti morda še česar potrebovali, mi le kar povejte. A propos — nedvomno ste ljubimec slik? Imam gori v svoji delalnici celo galerijo, — izberete si lahko popolnó po vaši volji tri ali štiri komade. Pripiseva je k inventaru.“

Ta velikomiselne ponudbe zbrisale so v hipu utisk prôtote, ki jo je učinil na Vojteha omeneni inventar. Tri, četiri krasne slike od slavnih mojstrov, v okrašenih okvirih, bodo gotovo dragocen prirastek k opravi te sobice. Ni treba pristaviti, da je videl mej njimi že v duhu povabno bajadéro, odeto „v tekočo vodo“ in večerno roso. Škoda le, da ni mogel utakniti v razsvetleno to sobo vse podrobnosti onih umotvorov.

Meceno pozori Vojteha še na prijetni razgled na vrt, nad kojim je v tem ranem letnem času jako malo oči napasel. Vender rahle črne gredice in brezlistni cepljenci pred oknom dajali so že slutiti bodočo krasoto. V ozadiju pa so se črnili tajno na polu razbiti, z zimzelenom obraščeni stebri nekake zapuščenega gotsko čerkvice, spominajoče živo na staro opatstvo, s kojih slikanjem se Walter Scott tako rad zabaval. Vojteh bil je popolnó zadovoljen.

(Dalje prih.)

ravno je prof. Pascolo obče znan, da je miroljubiv mož. Zelo radovedni smo, kaj bode pokazala obravnavna proti napadovalec in njih svetovalcem.

Iz Kranja 18. sept. [Izv. dop.] Naše mesto ima vsled svoje ugodne lege še lepo prihodnost, nekaj glede kupčije, nekaj pa kot letovišče. Kupčija je že danes tako razvita, da v marsičem prekosi Ljubljano. A kot letovišču manjka našemu mestu senčnatih sprehodov in kopališča.

Do sedaj se pa ni moglo Bog ve kaj nasaditi ker so najugodnejša posestva za nasade bila v trdnih rokah. A ravno sedaj pa prodaja posestnik kranjskega gradu prav poleg mesta ležeče parcele, ki so kakor nalašč pripravne za ljudski vrt, katerega naše mesto tako živo potrebuje. Tu je prostora dovolj za lepe drevorede, igrališča za otroke in cvetne gredice. Marsikateri turist, katerega je sedaj pregnalo pekoče solnce iz našega mesta, bi ostal tu, ker bi se vsaj lahko zatekal v ljudski vrt. To je pa znano, da s turisti prihaja tudi denar v mesto in bi vsaj marsikateri posestnik za svoje prazne sobe dobil lep denar.

A ne le kot šetališče ima omenjeni prostor tako veliko veljavo za mesto, nego tudi kot selišče. Naše mesto se more širiti le proti severu. In če pride kak žid, izkoristil si bode ta prostor do dobrega in ga razprodal v malih parcelah za 20 tisočakov. Zato se pa sliši po mestu le jeden glas: Ta prostor mora postati mestna lastnina. Saj ima mesto denarja. In če bi ga ne imelo, boljše bi bilo, da si ga izposodi, kakor pa to ugodno priliko zamudi. In naši mestni očetje, dasi včasih prekonservativni, bodo menda tudi poslušali želje svojih volilcev in kupili torej ta, za mesto jako važen prostor. Bog daj!

Slovensko Učiteljsko društvo.

(Dalje in konec.)

Gospod Tomšič pravi, da o tem se govori vsako leto. Po njegovih mislih slovenske učne knjige za pedagogiko ne bodo upeljali, zategadelj nam tudi zanje podpore ne bodo dali, naj jo tudi spišemo. Dotično društvo daje podporo samo za knjige mladini namenjene, ne pa takim, ki so namenjene za učitelje. Nadalje govornik priporoča, da bi vsi slovenski učitelji se upisali v Slovensko učiteljsko društvo in se tako bolj zjedini. Preustrojili naj bi pa to društvo nalik hrvatskemu pedagogičskemu društvu. S tem bi lahko marsikaj dosegli, kajti veliko nas je. „Hrvatsko pedagogičsko društvo“ izdalo je že 28 knjig in sedaj mislijo v Zagrebu graditi „Učiteljski dom“, ki bode gotovo prej dovršen, kakor „Narodni dom“ v Ljubljani. Tako kakor hrvatski bi lahko napredovali tudi slovenski učitelji.

Potem se je začel razgovor o Učiteljskem tovarišu, katerega se je udeležilo več učiteljev. Gosp. Bregar priporoča, ki bi se osnoval drug list, ki bi boljše zastopal interese učiteljstva. Učiteljski tovariš je pri nekej priliki preveč brezobzirno pisal o učiteljicah, tako da poslednje ne morejo več podpirati lista. Govornik misli, da naj bi se letnina društvenikom povišala od 1 do 3 gl., in zato naj bi pa društveniki dobivali nov učiteljski list zastonj.

Gospod predsednik misli, da misel o osnovi posebnega društvenega lista iz več razlogov ni izpeljiva, in zagovarja „Učiteljskega Tovariša“, kateri list vse premalo učitelji podpirajo z gradivom. Gospod Jerše obžaluje, da je mej učitelji tako malo sloge, da se javno prepirajo in grde. Gg. Stegnar in Tomšič poudarjata, da se s praznim besedovanjem stališče „Učiteljskega Tovariša“ le spodbujajo. Komu bi se pa po presnovi izročilo uredništvo? Naj le odbero gospodje 5 ali 10 društvenikov izmed sebe, ki bodo jamčili za list. Dokler se pa to ne zgodi, naj se pa opuste tudi vsakoletna posvetovanja o „Učiteljskem Tovarišu“.

Nadalje se je nasvetovalo, da bi društveni odbor prevzel vodstvo slovstvenega delovanja. Presoja naj in določuje, katerih knjig na šolskem polju najbolj potrebujemo in pozivlja učitelje, da obdelujejo dotično stvarino.

Soglasno s tem nasvetom predlaga g. Stegnar nekoliko tvarine za spiski in jezikovni nauk.

Koncem se je vsprejelo še več nasvetov. Mej družimi nasvet g. Val. Burnika, ki se tiče izdajanja zemljevidov slovenskih okrajev, in nasvet g. M. Kosa, da društvo prosi merodajne šolske oblasti, da dovolijo porabo hrvatskih zemljevidov.

Ko so bila posvetovanja končana, volili so se pregledovalci računov in odbor, in so bili izvoljeni vsi prejšnji odborniki.

Domače stvari.

— (Tiskovna pravda „Slovenskega Naroda“.) Kakor smo že omenili, razpisala se je na danes dopoludne ob 9. uri obravnavna v pravdi M. Jonkota iz Bolca proti Ivanu Železnikarju, uredniku „Slov. Naroda“ zaradi razžaljenja časti. Ker je dopoludne prišla druga, manjša obravnavna vmes, izžrebali so se dopoludne samo porotniki in se je obravnavna še le popoldne ob 4. uri pričela. K obravnavi prišlo je iz Bolca 20 prič in kakor vse kaže, trajala bode obravnavna vsaj dva dni. Tožitelja zastopa dr. Suppan, zatoženca pa dr. Kraševac. Nadaljno poročilo moremo tedaj pričeti v jutrnjem listu.

— (Dolenjska volitev.) Piše se nam iz Metlike: „Protest zoper nepostavno volitev prof. Šukljeja izročil se je državnemu poslancu kanoniku Klunu, da ga predloži državnemu zboru. Upamo, da bode državni zbor delal po gaslu: Vse po postavi, resnici in pravici!“

— (Naši državni poslanci) odpeljali so se danes dopoludne z brzovlakom na Dunaj.

— (Vabilo krednemu občnemu zboru) „Glasbene Matice“, ki bode dne 26. septembra 1885 zvečer ob 7. uri v čitalnični dvorani. Vspored: 1. Predsednikov govor. 2. Poročilo tajnikovo. 3. Poročilo blagajnikovo s pokladanjem društvenega računa in proračuna za bodočo leto. 4. Volitev pregledovalcev računov. 5. Posamični nasveti. 6. Volitev prvomestnika, blagajnika in 18 odbornikov, katerih najmenj 12 mora bivati v Ljubljani (§ 10. dr. prav.) Po § 9. dr. prav. glasuje in voli vsak osobno, samo vnanji družabniki smejo voliti pismeno, svoje ime na volilnem listku dodavši.

Iz odbora „Glasbene Matice“

v Ljubljani dne 19. septembra 1885.

Fr. Ravnihar,
prvomestnik.

— (Dnevni red javni seji Ljubljanskega mestnega odbora) v torek 22. dan septembra 1885. leta ob 6. uri zvečer v mestni dvorani. — I. Naznanila prvosedstva. II. Obljube meščanov. III. Finančnega odseka poročilo a) o dovoljenji nagrade onim mestnim detektivom, ki so zasledovali pse, katerih gospodarji so se odtezali plačilu pasje takse; b) o Josipa Streharja kupni ponudbi za mestno zemljišče v Gradišči, parc. št. 42; c) o pokritju in zaračunjenju stroškov plačanih iz mestne blagajnice za predpriprave za vodovod. IV. Šolskega odseka poročilo a) o ustanovitvi samostalne enorazredne ljudske šole na mahu; b) o razpisu službe šolskega sluga in laboranta na c. kr. veliki realni Ljubljanski; c) o oddaji mestne ustanove za učence državnega obrtnega učilišča v Gradci. V. Mestnega odbornika Frana Potočnika samostalni predlog gledé pravičnega prenovljenja pročelja mestni hiši. VI. Mestnega župana samostalni predlog, naj se vis. c. kr. trgovinskemu ministerstvu pošlje prošnja za ustanovitev poštne podružnice v Ljubljani. Tajna seja.

— (Knjižice „Tisočletnica Metodova“) naročil je gospod župnik Filip Kramar v Dornbergu deset in gospod Josip Kodelja v Dornbergu dvajset iztisov. — Vsak, kdor je to knjižico prebral, ne more zadosti prehoviti njenega prekrasnega obsega. In v resnici je tudi najlepši spomin na letošnjo tisočletnico, katerega naj bi nobeden rodoljub ne pozabil si naročiti. Ob enem pa bode vsacega rodoljuba dolžnost širiti prelepo to knjižico mej narod že zavoljo tega, ker je čisti dobiček od nje namenjen za narod naš tako imenitnej šolske družbi „Sv. Cirila in Metoda“. Čehi so za svojo „osrednjo šolsko matico“ nabrali že skoro milijon goldinarjev. Mi sicer toliko storiti ne bomo mogli, zato pa pokažimo, da poznamo svojo narodno dolžnost vsaj tedaj, kedar brez velikih gmotnih žrtev in brez posebnega truda, kakor ravno s prodajo imenovanih knjižic, lahko zagotovimo našemu šolskemu društvu lepo podporo.

— (Preizkušnje o učiteljski sposobnosti) za splošnje ljudske in meščanske šole v Ljubljani bodo v 19. dan oktobra t. l. in naslednje dneve. Učitelji in učiteljice, ki hočejo priti k tem preizkušnjam, naj svoje prošnje sestavijo v smislu ministerske postave z 8. junija 1883. leta, št. 10614 in zadevajoče postave z 2. maja 1883. leta ter naj jih potoma svojega šolskega voditeljstva oddajajo pri svojem višjem okrajnem šolskem oblastvu, pod katerim so zadnjič služili. Oddajo naj se pa o pravem času, tako, da jih bodo okrajna šolska oblastva mogle ravnateljstvu izpraševalne ko-

misije predložiti do 5. oktobra t. l. Učitelji in učiteljice, ki se bodo odobrili za preizkušnjo, se bodo sklicevali s posebnimi vzprejemnicami.

— (S Štajerskega) se nam piše: Gospod Ludvik Arnhard, bivši podučitelj mestne šole v Ptui postal je ravnokar stalni meščanski učitelj na dekliški meščanski šoli v Währingu poleg Dunaja. Ta blag gospod je na prošnjo Ptujskih nemčurjev in še nekaterih nam neprijaznih oblastev, zato ker je Slovencem prijazen bil, iz Ptuja bil prestavljen v Mürzsteg in od tod je prišel na Dunaj, kar je bila njegova želja. — Umrli je upokojeni nadučitelj v Monsbergu pri Ptui, g. Jožef Potočnik, ki je bil rojen leta 1805 v Celji. Bil je blaga duša, izboren učitelj, vrl narodnjak in je nad 50 let služboval. Zapustil je dva sina, ki sta oba na Slovenskem spretna nadučitelja in vrla narodnjaka. Naj v miru počiva in naj bode marsikateremu v vzgled!

— (O sedmošolci Rožniku,) o katerem smo pred tednom dnij priobčili, da je utonil, a da se ne vé za njegovo truplo, poroča se danes, da so ga našli včeraj v Vevčah, ležečega za grmom v Ljubljani ter pripeljali ga v Ljubljano. Pokopljejo ga danes popoldne pri sv. Krištofu.

— (Sodišče na Vrhniki.) Piše se nam z Vrhnike dne 20. t. m.: Odkar je blizu pred tremi meseci bil od tukaj premeščen avskultant g. Ravnikar, ima naše c. k. okrajno sodišče le dva prava uradnika. Če pa tudi g. sodnik in g. pristav z izredno marljivostjo in požrtvovalnostjo opravljata svojo službo, vendar čutijo že tudi stranke, da imata dela nad svoje moči, ker so nekamo dolgi rokovi za obravnave in rešila. Še obteževalniše pa je to stanje ravno sedaj, ker g. sodnika od rednega dela odvira bolezen, in ker je g. pristav dobil dovolj nega nekoliko zasluženega odpočitka. Dogodilo se je te dni, da so se malostne razprave morale preložiti, ker ni bilo nobenega, da bi izrekel sodbo. Zato je tedaj opravičena želja, izražana od občinstva, da bi se kmalu predrugačile te razmere pri našem sodišči.

— (Ogenj.) V Šent Vidu nad Ljubljano, kjer se je včeraj izredno slovesno praznovala 800 letnica tamošnje župnije in kamor je došlo par tisoč ljudi, navstal je popoldne pri mešarji g. Jenku ogenj. Pogorelo je gospodarsko poslopje. Dasi so ogenj hitro omejili in udušili, se je vendar pogrešalo gasilnega orodja, zlasti brizgalnico.

— (Tepeži.) V soboto po noči bil je tepež v Šikčevi gostinici na Križevniškem trgu. Vozarski pomočnik Janez Jakopič bil je ob 1/4.1. uro zjutraj z nožem v trebuh sunjen in težko ranjen, da so ga morali odnesti v gostilnico. Taisto noč je bil tepež pred hišo Klemenčič-evo na Rimski cesti št. 17 in je bil Janez Semrov, kočijaž pri g. Kušar-ji težko ranjen na glavi ter prenešen v bolnico. Šest pri tepežu udeleženi je zaprla mestna policija.

— (Izpred porotnega sodišča.) Pri prvi obravnavi v soboto je bil zatožen 16 let stari France Tomec iz Kranja hudodelstva posilstva. A porotniki so ga v tajni obravnavi jednoglasno oprostili rečene zatožbe. — Popoldne je bil zatožen Josip Vidmar hudodelstva težke telesne poškodbe. Obtožba dolži Vidmar-ja, da je pri veselici požarne brambe na Vidu pred gosp. Kotnikovo hišo Francu Merlak-u pri tepeži izbil levo oko. A priče izpovedale so nasprotno obtožbi in porotniki so Vidmarja oprostili hudodelstva težke telesne poškodbe, kakor tudi soudeležbe pri tem hudodelstvu.

— (Vabilo k dijaški veselici,) koje prirede Kranjski visokošolci v spomin tisočletnice Metodijeve v prostorih Kranjske čitalnice 27. dne meseca septembra 1885. l. na korist čitalnice Kranjske. — Vspored: 1. Slavnostni govor. — 2. F. S. Vilhar: „Lupica“. Mešan zbor. — 3. A. Foerster: „Njega ni“. Moški četverošpev. — 4. Ch. Gounod: „Vspomladi“. Samospev za sopran s spremljevanjem glasovirja. — 5. I. Fleišman: „Luna sije“. Četverošpev za sopran, alt, bariton in bas. — 6. F. S. Vilhar: „Slovo“. Moški zbor z bariton-solo in spremljevanjem glasovirja. — 7. „Gospod Čapek“. Vesela igra v jednem dejanji. — 8. Ples. — Začetek točno ob 8. uri. — Ustopnina dijakom in čitalničnim udom 40 kr., neudom 70 kr.

— (Slovensko bralno in podporno društvo v Gorici) priredi v nedeljo 4. dan oktobra veliko slavnost v Renčah, da se tako praznuje imendan našega presvetlega cesarja Frana Jotipa I. Veselica bode popoldne na vrtu grofa Stralsolda.

Sofija 21. septembra. **Knez Aleksander izdal proklamacijo, s katero si pridevje naslov kneza severne in južne Bolgarije.** Splošno navdušenje. Narod zastavlja življenje in svoje vse za obrambo Vzhodnje Rumelije, če bi bila napadena. Knez je včeraj došel v Kazanlik in dospe danes popoldne v Plovdiv.

Dunaj 21. sept. „Fremdenblatt“ pravi, da je nepričakovano postopanje kneza Aleksandra težek pregrešek proti pravu mejnarodnemu in provokacija Turčije. Evropa ne more gladko odobriti prelomljenja pogodbenega prava. Ker so odnosi evropskih vlad prijateljski in ker je želja po zloženem skupnem postopanju vsestranska, nadejati se je trdno, da bode gibanje kolikor možno tesno omejeno in se tako najvišjim odločilnim pravicam Evrope pridobi podlaga za primerno vplivanje na razvitek dogodkov.

Dunaj 21. septembra. Kralj srbski, kralj in kraljica rumunska šli preko Dunaja domov. Kralj srbski imel dve uri pogovor z angleškim poslanikom.

Rim 21. septembra. Sicilijanska, s Palermo po železnici zvezana mesta terjajo, kakor pravijo zastran nevarnosti kolere, da naj se popolnem pretrga zveza s Palermo. Vlada ima trden sklep, varovati red in svobodo.

Haag 21. septembra. Včeraj velika demonstracija za uvedbo obče glasovalne pravice. Govorniki izjavili, da narod za to stvar zadnjikrat nastopa postavno pot.

Pariz 21. septembra. Pri včerajšnjem volilskem shodu delavcev pred borzo resni tepeži. Več oseb ranjenih iz revolverjev.

VABILO SLAVNOSTI,

„Slovensko pevsko društvo“
v nedeljo 27. septembra 1885. leta
v Celju.

A. Dnevni red za I. veliki zbor, ki bode isti dan tamkaj v Čitalnici ob 11. uri dopoldne:

1. Pozdrav in poročilo predsednika.
2. Poročilo tajnika.
3. Poročilo blaginika.
4. a) Volitev predsednika in odbora.
b) Volitev preglednikov računa.
5. Posamezni nasveti.

B. Vspored pevskega zbora s sodelovanjem polnoštevilne godbe c. kr. 47. peš-polka baron pl. Beck popoldne ob 1/2 5. uri v prostorih pri „Slonu“ (Hotel Elefant):

1. Dr. Benj. Ipavec — Ouverture k opereti „Tičnik“, vojaška godba.
2. Král — Valse espagnole „Die Schöne von Valencia“, vojaška godba.
3. Dr. Benj. Ipavec — „Mi vstajamo“, moški zbor.
4. Meyerbeer — Schattentanz iz opere „Dinorah“, vojaška godba.
5. A. Förster — „Slava Slovincem“, moški zbor.
6. A. Leban — „Slovenska deklica“, solo na rogu s spremljevanjem orkestra, vojaška godba.
7. F. S. Vilhar — „Bodi zdrava domovina“, mešani zbor.
8. J. Köck — Ouverture k opereti „Serežan“, vojaška godba.
9. A. Förster — „Sokolska“, moški zbor.
10. V. Parma — „Pesnjik venec“, vojaška godba.
11. Dav. Jenko — „Tiba luna“, mešani zbor.
12. Hoznorek — Polka française „Dijaška“, vojaška godba.
13. Nedved — „Zvezna“, moški zbor.
14. Dubetz — Polka mazurka „Harmoniefreundin“, vojaška godba.
15. Dr. Gustav Ipavec — „Slovenec sem“, moški zbor.
16. Strobl — Potnica „Spomin na Ptuj“, vojaška godba.

Začetek točno ob 1/2 5. uri popoldne. — Ustopnina za osebo 50 kr.

Po koncertu prosta zabava s petjem posameznih, godbo in plesom.

Ustop imajo čast p. n. udje, povabljeni in upeljeni gostje.

Pri neugodnem vremenu bode ta pevski zbor tamkaj v dvorani.

Odbor.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo uljudno vabimo na novo naročbo, stare gospode naročnike pa, katerim bo potekla koncem meseca naročina, prosimo, da jo o pravem času ponové, da pošiljanje ne preneha.

„SLOVENSKI NAROD“

velja za Ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom:

Za vse leto	13 gld. — kr.
„ pol leta	6 „ 50 „
„ četrt leta	3 „ 30 „
„ jeden mesec	1 „ 10 „
Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec, 30 kr. za četrt leta.	

S pošiljanjem po pošti velja:

Za vse leto	15 gld. — kr.
„ pol leta	8 „ — „
„ četrt leta	4 „ — „
„ jeden mesec	1 „ 40 „

Upravištvu „Slov. Naroda“.

Tuji:

20. septembra.

Pri Slonu: Dr. Schiesl z Dunaja. — Petrič iz Gradca. — Albini z Dunaja. — Ahniz iz Trsta. — Blumrich, Machauk z Dunaja.

Pri Mateti: Pl. Lichtenfels, Mainier z Dunaja. — Gruden iz Gorice. — Pollak iz Celovca.

Tržne cene v Ljubljani

dné 19. septembra t. l.

Pšenica, hktl.	gl. kr.	Špeh povojen, kgr.	gl. kr.
Rež, „	6 50	Surovo maslo, „	84
Ječmen, „	5 53	Jajce, jedno . . .	2 5
Oves, „	4 37	Mleko, liter . . .	8
Ajda, „	2 92	Goveje meso, kgr.	64
Proso, „	4 37	Telečje „	56
Koruza, „	5 20	Svinjsko „	66
Krompir, „	5 40	Koštrunovo „	34
Leča, „	2 67	Pišanec „	45
Grah, „	8 —	Golob „	17
Fizol, „	8 —	Seno, 100 kilo . .	1 69
Maslo, kgr.	8 50	Slama, „	1 69
Mast, „	— 90	Drva trda, 4 □ metr.	7 50
Speh frišen, „	— 80	„ mehka, „	5 40
	— 54		

Meteorologično poročilo.

Dan	Cas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
19. sept.	7. zjutraj	736.26 mm.	12.2° C	sl. jvz.	jas.	0.00 mm.
	2. pop.	735.59 mm.	24.4° C	sl. jvz.	jas.	
	9. zvečer	737.06 mm.	16.0° C	brezv.	jas.	
20. sept.	7. zjutraj	738.80 mm.	12.8° C	brezv.	megla	0.00 mm.
	2. pop.	737.94 mm.	24.2° C	sl. jvz.	jas.	
	9. zvečer	739.04 mm.	16.0° C	brezv.	d. jas.	

Srednja temperatura 17.5° in 18.3°, za 3.7° in 4.5° nad normalom.

Dunajska borza

dné 21. septembra t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	82 gld. 45	kr.
Srebrna renta	82 „ 95	„
Zlata renta	108 „ 90	„
5% marcna renta	99 „ 60	„
Akcije narodne banke	867 „ —	„
Kreditne akcije	284 „ 60	„
London	125 „ 50	„
Srebro	— „ —	„
Napol.	9 „ 94	„
C. kr. cekini	5 „ 90	„
Nemške marke	61 „ 65	„
4% državne srečke iz l. 1854	127 „ 50	„
Državne srečke iz l. 1864	171 „ —	„
4% avstr. zlata renta, davka prosta	109 „ 50	„
Ogrska zlata renta 4%	99 „ 20	„
„ papirna renta 5%	92 „ 15	„
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	104 „ —	„
Dunava reg. srečke 5%	116 „ 25	„
Zemlj. obč. avstr. 4% zlati zast. listi	124 „ 10	„
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	115 „ 25	„
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	106 „ —	„
Kreditne srečke	100 gld. 176	„ 75
Rudolfove srečke	10 „ 18	„ 20
Akcije anglo-avstr. banke	120 „ 101	„ 50
Tramway-društ. velj. 170 gld a. v.	191 „ —	„

Jako dobro ohranjene

(549—1)

prodajalniške stelaže s plohom (bankom),

v katerem so 3 posode za navadno olje, 1 za petrol in 1 za sol prodajam ceno zaradi razširjanja svoje prodajalnice.

Tom. Tollazzi v Dolenjem Logatci.

Blizu Ptuja

je jedno nadstropje

velik hram

na veliki cesti, zraven cerkve, na katerem se že mnogo let krčmari, s pripadajočo delavno zemljo in ogrado pod ugodnimi pogoji na prodaj.

Kdor hoče kaj več izvedeti, naj se oglasi v odvetniški pisarni dra. Gregoriča v Ptuj. (538—3)

Razglas.

C. kr. okrajno sodišče v Krškem objavlja, da se bodo zemljišča gospoda Feliksa Reya plemeniti Castelletto, ležeča v katastralni občini Ravno v Nemški vasi, obstoječa iz njiv, pašnikov, senošetij, gozdov in pa vinogradov po posameznih parcelah dne 28. in če treba tudi 29. sept. t. l. pričenši ob 9. uri zjutraj na mestu ležišč v Nemški vasi na prostovoljni javni dražbi prodajala.

Pogoji, po katerih mora vsak kupec 10 odstotkov kupilne svote kot vadium precej vložiti, in kateri se bodo pred pričetkom objavili, kakor tudi katastralne mape leže v pregled pri tej sodnji.

C. kr. okrajno sodišče v Krškem,
dne 16. septembra 1885.

Tinktura za kurja očesa.

Najboljše in najgotovjše sredstvo zoper kurja očesa in zoper trdo kožo na nogi. Ima to prednost, da se s tinkturo kar s penzelčkom pomaže bolni del na nogi. V kratkem času odpravi ista brez bolečin vsakotero trdino z bolnih delov na nogi. Stekleničica z rabilnim navodom in penzljem vred velja 40 kr. (408—11)

Prodaja in vsak dan razpošilja zdravila s pošto na deželo:

„LEKARNA TRNKOCZY“
zraven rotovža v Ljubljani.

Dr. Spranger-Jeve

kapljice za želodec.

Tajni medicinski in dvorni svetnik dr. Bücking, medicinski svetnik dr. Cohn, dr. Manning in mnoge druge zdravniške avtoritete so je preskusile in je za izvršno domače (ne tajno) sredstvo priporočajo proti vsem želodčnim in trebušnim boleznim. Pomagajo takoj proti migreni, krču v želodci, omedlevici, glavobolju, trebulobolju, zasliženju, želodčnej kislini, vzdigovanju, omotici, koliku, škrofelinom itd., proti zlatej žili, zaprtju. Hitro in brez bolečin meče in povrnejo slast do jedi. Poskusite samo z malim in prepričajte se sami. Jedna stekl. 50 in 30 kr.

Pri gospodu lekarji Svobodi, pri Zlatem orlu, na Prešernovem trgu. (716—74)

Velika partija 1 (788—112)

ostankov sukna

(po 3—4 metre), v vseh barvah, za polno možko obleko, pošilja po poštne povzetji, ostanek po 5 gl.

Storch v Brnu.

Proti pošiljatelju marke za 10 kr.

Skozi 40 let preskušena

c. kr. dvor. zdravnika za zobe

Dr. POPP-a

Anatherin

zobna in ustna voda.

Dunaj. mesto, Bognergasse 2.

Zdravniška potrdila.

Prof. dr. Oppolzer, bivši rektor magnif., prof. c. kr. klinike na Dunaji, kr. saks. dvorni svetnik itd. Jaz sem preiskal Vašo Anatherin ustno vodo in spoznal, da je priporočevanja vredna.

Prof. Drasche rabil je pristno Anatherin ustno vodo na svojem medicinskem oddelku v c. kr. občnej bolnici za poskušnjo in se izjavil, da je primerna svojemu imenu in izvršna.

Dr. Kalnzauer, ces. svetnik, bivši profesor. Rabil sem Popp-ovo Anatherin ustno vodo pri jako velikem številu svojih bolnikov pri ustnih in zobnih boleznih z izrednim uspehom, ker sem preverjen o njenej kemično čisti kakovosti.

Tudi pri kroničnem kataru je dobro, ako se bolni deli ust, grla in vratu namažejo s Popp-ovo Anatherin ustno vodo. (322—2)

Prof. Schnitzler rabi Popp-ovo Anatherin ustno vodo pri boleznih ust, vratu in grla, kakor tudi pri boleznih zobnega mesa z najboljšim uspehom.

Dobiva se v Ljubljani pri lekarjih J. Svoboda, V. Mayr, U. pl. Trnkoczy, E. Birschitz, G. Piccoli, dalje pri trgovcih C. Karinger, Vaso Petričič, Ed. Mahr, P. Lassnik, bratje Krisper; v Postojini: Fr. Baccarich, lekar; na Krškem: F. Böhmches, lekar; v Idriji: J. Warts, lekar; v Kranju: K. Savnik, lekar; v Skofjeji Loki: C. Fabiani, lekar; v Kočevju: J. Braune, lekar; v Ajdovščini: M. Guglielmo, lekar; v Litiji: J. Beneš, lekar; v Metliki: Fr. Wacha, lekar; v Radovljici: A. Roblek, lekar; v Novem mestu: J. Bergman, D. Rizzoli, lekarja; v Kamniku: J. Močnik, lekar; v Trebnjem: J. Ruprecht, lekar; v Crnomlju: J. Blažek, lekar; v Vipavi: A. Leban, lekar.

P. n. občinstvo se prosi zahtevati izrečno c. kr. dvornega zdravnika za zobe Popp-a preparate in vzeti samo take, ki imajo moje varstveno znamko.

Več ponarejalec in prodajalec na Dunaji in in spruku bilo je nedavno obsojenih k občutnim kaznim.